

Zadanie: NPN

Najdłuższy podciąg niemalejący

Warsztaty ILO, grupa olimpijska, dzień 1. Dostępna pamięć: 128 MB.

Rozwiązanie wzorcowe $O(n)$

Zadanie sprowadza się do znalezienia najdłuższego podciągu postaci $1^a 2^b 1^c 2^d$, gdzie c^n oznacza liczbę c powtórzoną n razy. a, b, c oraz d mogą być oczywiście równe 0. Łatwo zweryfikować, że zadanie się do tego sprowadza, ponieważ wystarczy przedział od pierwszej dwójki do ostatniej jedynki odwrócić i otrzymamy podciąg składający się najpierw z samych jedynek, a potem z samych dwójek (a zatem niemalejący). Aby znaleźć długość naszego najdłuższego ciągu, zastosujemy programowanie dynamiczne. Dla każdego prefiksu ciągu o długości i , policzymy sobie, jaki jest najdłuższy podciąg opisany wyżej, taki że:

- jeszcze nie dodaliśmy żadnej dwójki do podciągu (zatem mamy coś postaci 1^a),
- już pojawiła się dwójka, ale nie pojawiła się kolejna jedynka (zatem coś postaci $1^a 2^b$),
- pojawiła się kolejna jedynka po fragmencie dwójek ($1^a 2^b 1^c$),
- i ostatecznie pojawił się kolejny ciąg dwójek $1^a 2^b 1^c 2^d$.

Jeśli ponumerujemy sobie te stany od 1 do 4, to wyniki dla naszych stanów i kolejnych prefiksów możemy obliczyć następująco:

Jeśli i -ta liczba to 1:

```
1 dp[i][1] = dp[i - 1][1] + 1; // bierzemy najdluzszy podciag konczacy sie co najwyzej
2 na pozycji i-1 zlozony z samych jedynek i doklejamy na koniec cyfre 1, poniewaz taka
3 napotkalismy.
4 dp[i][2] = dp[i - 1][2]; // bierzemy najdluzszy podciag  $1^a 2^b$ , ale nie doklejamy
5 naszej cyfry, poniewaz przeslibysmy do stanu 3
6 dp[i][3] = max(dp[i - 1][3], dp[i - 1][2]) + 1; // dwie opcje: albo bierzemy wynik
7 wyzej, ale tym razem doklejamy cyfre, przechodzac do stanu 3, albo bierzemy wynik
8 dla mniejszego prefiksu w stanie 3 i wydłużamy go.
9 dp[i][4] = dp[i - 1][4]; // Skoro nasza cyfra to 1, to w stanie 4 juz nie mozemy
10 jej dodac.
```

a jeśli i -ta liczba to 2 (tym razem bez komentarzy, bo jest analogicznie):

```
1 dp[i][1] = dp[i - 1][1];
2 dp[i][2] = max(dp[i - 1][1], dp[i - 1][2]) + 1;
3 dp[i][3] = dp[i - 1][3];
4 dp[i][4] = max(dp[i - 1][3], dp[i - 1][4]) + 1;
```

Wynikiem zadania jest $\max(dp[n][1], dp[n][2], dp[n][3], dp[n][4])$.